

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Ivlii Fatii S. J. Liber De Mortificatione Nostrarvm
Passionvm, Prauorumque affectuum**

Fazio, Giulio

Köln, 1604

De mortificatione omnis inordinati amoris erga homines, & de varijs
amorum differentijs. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60991)

quibus sensualitas assuevit quiescere, et
tota multitudo operum virtuosorum, pœ-
nitentiæ, misericordiæ, bonorum exerci-
tiorum, confessionis, & huiusmodi non
pereat. O si agnosceremus quàm multi
frustra absque vlla vel modica vtilitate o-
perentur magna, profectò multùm mira-
remur: quia sæpe quod coram hominibus
magnum apparet, coram Deo foetet.

CAPVT IIII.

*De mortificatione omnis inordinati amoris et
de varijs amorum
differencijs.*

Quarta est perfecta mortificatio o-
mnium affectuū secularis, naturalis
& acquisiti amoris. Cuius hæc est ra-
tio, quia omne quod aliquo amplectimur
amore, cor imaginibus depinget, præle-
tū tempore quo nos ad Deum conuer-
te voluerimus, & cor tunc distrahitur
que turbatur, & impurum ineptumq; re-
ditur ad Dei seruitium. Si autem solū
Deum amauerimus, atque amore eius
manibus creaturis & nobis ipsis renūciaue-
rimus, diuina imagine depingemur, cuius
que amore sursum trahemur, ac in abyssu
sui amoris absorbebimur. Vt ergo habeatur
distinctio moriendi omni amoris, sciē-
dum in primis, quod est amor quidam
m. 2.

*Amor in
d. amoris.*

DE MORTIFICAT. 219

mundanus, qui mundo placere desiderat, & eidem tunc displicere. Amor iste multa opera defectuosa & vitiosa facit ad mundo complacendum. Facit & multa bona opera magis pro mundano honore conquirendo, aut confusione vitanda, quam ad placendum Deo. Omnia autem ista opera imperfecta sunt: Vel si huiusmodi opera propter Deum faciunt aliqui, placet tamen ipsis ut inde laudetur ac honorentur, plus propter gloriam propriam & laudem, quam propter amorem Dei, aut aedificationem proximorum. Similiter e contrario committunt aut committere parati sunt defectus multos & peccata, virtutes quoque omittere plurimas & profectum earum, ad evitandam amissionem bonorum temporalium, honoris, fauoris, amoris, vel potius quam paterentur confusionem, irrisionem, reprehensionem atque contemptum. De omnibus istis David ait: *Qui hominibus placent, confusi sunt, quoniam Deum spreverunt eos.* Secundo, est amor quidam naturalis, quem gerimus ad nos ipsos, ad patrem, ad matrem, ad fratres & sorores, & ceteros consanguineos. Amor iste a Deo prohibitus non est, quia ipsum in cor nostrum non sinere pervenire, naturae nostrae non est bene possibile, sed ipsum bene regere secundum

*Psal. 52.
Amor naturalis.*

K 2 ratio

rationem rectā sub diuino amore, vna est
 summarum virtutum: quia natura nostra
 subtilis est, & in omnibus quærit seipsam.
 Naturalis etiā amor ad cognatos, quantò
 magis licitus est, tantò difficilior vincitur.

Gen. 21.

Propterea in isto probatur Abraham à
 Deo iubente, vt filium suum ob amorem
 sui immolaret. Et quia diuinus amor su-

Diligen-
dum quid
nam in ho-
mine.

Odiendū
quid nam
in homine

perabat omnem naturalem amorem (nam
 paratus erat Isaac filium suum ob amorē
 Dei necare) ideo amicus Dei appellaba-
 tur. Si volumus ad hoc felix nomen etiam
 peruenire, oportet nos in homine nihil aliud
 diligere quā Deū, & quod Dei est, hoc
 est, virtutes & gratiā. Similiter nihil in ipso
 odire debemus præter vitia: & hoc sine om-
 ni personarū acceptione, siue sit pater,
 siue mater, amicus, aut consanguineus, vi-
 cinus vel hostis, ita quod nullum quis ad-
 eò familiarem habeat amicum, in quo
 quemcunque amet defectum, vel cui sit
 vitij aut defectibus applaudit, seu adu-
 tur, aut cuius præsentiam, conuersationem
 & familiarem societatem desideret, nisi in
 quantum propriæ, vel alterius vtile fuerit
 salutis. Nullum etiam tam magnum hoste
 habebit, vt in eo naturam aut virtutes o-
 diat, vel eius salutem secundum suum pos-
 se affectare, petere & cooperari refugiat
 aut atrox dicitur, quam diu spem emendationis

nis habere poterit, exemplo Christi Iesu, qui cum lachrymis & valida voce pro inimicis suis cœlestem patrem rogavit pro venia. Accipe generalem regulam, quod *Comen.* omnis amor (sic naturalis aut alius) qui homini in corde facit inquietudinem & imaginationes, præsertim tempore orationis, vel etiam anhelare facit ad videndum, ad alloquendum, vel ad habendum præsentem eum, qui diligitur & abest, nisi esset solum propter animæ salutem & instructionem spiritualem, amor talis inordinatus est & defectuosus coram Deo, magnūque impedimentum generat proficienti vitæ.

Tertio, est amor quidam acquisitus: de *Amor ac-* hoc duobus modis. Primo, frequenti præ- *quisitus.* sentia & conversatione mutuò habitis. Secundo, donis, seruitijs, subsidijs & amicitijs alterutrum exhibitis. Ambo isti amores liciti sunt, sed periculosi, quia faciliter ducunt homines in amorē inordinatum, per quem ad peccata vel defectuositates *Amor ra-* retrahuntur, vel à virtutibus aut proficientis *tionalis* vite retrahuntur. Quarto, est amor quidam rationalis, qui crescit & oboritur ex consideratione virtutum aliorum hominum vel sanctorum, aut certe domini nostri, ita quod ratio nos trahit & cogit amare virtutes, & earum opera, Et sic cō-
tingit:

tingit quod aliqui ex ingenita natura, vel ex studiosa exercitationis frequentia magnos habent affectus amorphos ad summū bonū (quod est Deus) diligendū, in tantū, ut semetipsos paratos inueniant ad mortē tolerandā propter Deū: & tamē cōtingere potest, quod totū proueniat ex natura sine virtute charitatis, & sine gratia Dei. Idcirco nemo cōfiderere debet in deuotione & sensibili amore, quia quantū sibiipfis propter Deum quis moritur, & praecepta eius atque consilia sequitur, tantum habet de charitate, & non plus.

CAPVT V.

De mortificatione vanarū & noxiarum cogitationum omnium, de quae eandem nocent.

Quinta est perfecta mortificatio omnium affectuū erga cogitationes & imagines rerum creatarum, & affectuosa quaedam conuersio ad omnimodam solitudinem, non tantum secundum corpus, sed multo amplius secundum cor & cogitationes, prout Seneca dicit in libro de quatuor virtutibus: *Cogitationes vagas & somno similes non recipies: quibus si animum tuum oblectaueris, cum omnia discesseris, tristis remanebis.* Notandum quod triplices sunt cogitationes. Primae sunt cogitationes vanae, quae homini in affectu

Cogitationes vanae. non adherent, licet incidant multipliciter cordi